

Конкурентоспроможний регіон стає сприйнятливим до інновацій, застосовує енергоощадні технології, виробництво у ньому не завдає значних збитків довкіллю; у такому регіоні створені умови для розвитку традиційних сільських і міських поселень.

Програмні документи ЄС на період до 2020 р. чітко зазначають необхідність приділення прискіпливої уваги до питань регіонального та місцевого розвитку. На основі реалізації цілей, вказаних у Територіальному порядку денному для ЄС на період до 2020 року, кожен регіон у кожній країні-члені ЄС має включати питання місцевого розвитку до питань свого існування у кожен програмний документ, який має відношення до регіону.

Реалії України вказують на необхідність додавання до програмних принципів регіональної політики ЄС власних принципів, зумовлених поточною ситуацією та необхідністю вироблення стратегічного бачення розвитку регіонів. Тому інституційний аспект державної регіональної політики передбачає зміну підходів до формування та реалізації державної регіональної політики з метою підвищення її ефективності.

З урахуванням зазначеного реалізація «Стратегія регіонального розвитку на період до 2020 р.» дасть можливість визначити інтегрований підхід до формування і реалізації державної регіональної політики, який передбачатиме поєднання таких складових частин: секторальної (галузевої); територіальної (просторової); управлінської.

Література:

1. Економіка регіонів у 2015 році: нові реалії і можливості в умовах започаткованих реформ / За ред. Д.І. Олійник. – К.: НІСД, 2015. – 92 с.

2. Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року / Постанова Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385 // Матеріали офіційного сайту українського законодавства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-п>.

3. The headline targets for the EU in 2020 – European Commission / Eurostat / Europe 2020 Indicators / Europe 2020 strategy [Electronic resource]. – Access mode: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/europe-2020-indicators/europe-2020-strategy/targets>

ОСОБЛИВОСТІ ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕД НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Онищук В.О.

*Науковий керівник: Лазебник Л.Л., д.е.н., професор
Університет державної фіскальної служби України*

Сучасний стан розвитку інтеграції національних господарських систем вимагає постійного пошуку механізмів регулювання зовнішньоекономічної стратегії країни для збереження її конкурентоспроможності на зовнішньому ринку.

Важливим засобом такого регулювання постає податкова система. На нинішньому етапі розвитку ринкових відносин податки не можуть виконувати тільки фіскальну функцію, яку вони виконують тепер, адже це дієвий фактор стимулювання підприємницької діяльності.

Зі вступом України до СОТ роль податків як регулятора економіки зростає. Держава, маніпулюючи механізмом нарахування та сплати податків, податковими ставками й пільгами, може стимулювати або обмежувати розвиток окремих галузей чи сфер економіки.

Одним із значимих інструментів податкового регулювання ЗЕД є податок на додану вартість (ПДВ) і його величина. Аналіз відношення ПДВ до обсягів доходу від реалізації товарів, робіт, послуг і відношення цього податку до сумарного обсягу виробничих запасів, готової продукції та товарів виявив множинні зв'язки між податковим навантаженням і зовнішньоекономічною діяльністю суб'єкта господарювання.

Поряд з ПДВ у податковому регулюванні зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів господарювання важливе значення має акцизний податок. Як правило, ставки, за якими стягується акцизний податок для імпортованих товарів, є вищими, ніж для аналогічних вітчизняних. Починаючи з 2000 р., перелік підакцизних товарів мав тенденцію до скорочення. Спочатку було визначено 36 груп підакцизних товарів (близько 100 позицій), потім цей перелік було скорочено спершу до 15 груп (55 конкретних позицій), а потім до п'яти. Скорочення кількості підакцизних товарів є сприятливим фактором. Це знижує податковий тиск на виробників та імпортерів і створює передумови для здійснення податкової реформи. На жаль, новий Податковий кодекс не вніс кардинальних змін в оподаткування суб'єктів, що здійснюють ЗЕД [4].

Як свідчить світовий досвід, значущим елементом податкового регулювання ЗЕД є і податкові пільги: повернення сум мита й податків, сплачених при імпорті сировини, комплектуючих виробів і готових товарів, необхідних для виробництва експортної продукції; звільнення постачальників експортних товарів і послуг на визначений період від сплати податків на частину поточної виручки від експортних операцій; відтермінування сплати певних податків; надання пільгових умов щодо амортизаційних відрахувань; переведення коштів, що надходять від експортних операцій, на рахунки, які не оподатковуються; повне або часткове звільнення від сплати податку на прибуток на визначений термін підприємств з іноземними інвестиціями; створення резерву розвитку зарубіжних ринків для експортної продукції; створення фонду для погашення витрат від інвестування за кордоном.

У міжнародній практиці для стимулювання експортної діяльності застосовують метод фінансових пільг. Цей метод базується на поверненні митних податків, сплачених при імпортуванні сировини для потреб експортного виробництва та звільненні від непрямих податків на дефіцитні в певній країні матеріали. Накопичений міжнародний досвід податкового регулювання ЗЕД підприємств може бути корисним і для нашої країни. Його можливо використовувати при вдосконаленні систем регулювання та

фінансування експорту України в ході подальших ринкових перетворень в економіці. Тому в процесі вдосконалення діючої податкової системи України в напрямку посилення її стимулюючого впливу на національних суб'єктів ЗЕД доцільно вивчити й апробувати такі альтернативні форми їх податкового заохочення, як [2, с. 34]:

- розробка комплексу заходів щодо зниження непрямого оподаткування експорту послуг і приведення механізму регулювання відповідно до міжнародних вимог;

- скасування ПДВ на вироби, що виготовляються за ліцензіями як для зовнішнього, так і для внутрішнього ринку. Це дозволить ліцензійній продукції стати більш конкурентоспроможною (у порівнянні з витратами виробництва українське підприємство-ліцензіат має додаткові витрати щодо сплати ПДВ і мита на імпорتنі комплектуючі);

- скорочення розмірів державного мита при розгляді в господарських судах позовів, пов'язаних з виробництвом і наступним експортом товарів і послуг.

Таким чином, податкова система України проходить серйозну перевірку часом у тій економічній ситуації, яка склалася сьогодні як у державі, так і за її межами. Головним її недоліком є нерівномірність розподілу податкового навантаження між суб'єктами оподаткування, необґрунтовані ставки податку, постійні зміни в податковому законодавстві, а в кінцевому підсумку, відсутність науково-обґрунтованої концепції доходів держави.

Література:

1. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16.04.1991 № 960-ХІІ (960-12) зі змінами та доповненнями.
2. Гребельник О.П. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності / О.П. Гребельник. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 696 с.
3. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств : навчальний посібник / [Ю.Г. Козак, Н.С. Логвінова, І.Ю. Сіваченко та ін.]. – 2-ге вид., переробл. та доповн. – К. : Центр навч. л-ри, 2006. – 791 с.
4. Кіян О.В. Методи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні / О.В. Кіян // Митна справа. – 2007. – № 2. – С. 13-16.

РИСКИ И ВОЗМОЖНОСТИ ПРОЦЕССА ГЛОБАЛИЗАЦИИ ДЛЯ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ

Пилипенко А.В.

*Научный руководитель: Болотова Т.Н., к.э.н, доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

Глобализация – это сложный, противоречивый по своим последствиям процесс, во время которого формируются общемировые принципы жизненного устройства. Глобализация проявляется как взаимозависимость стран и народов с точки зрения экономики, информации, безопасности.